

Foaia Parohială

August 2022

Nr. 19

Sfântul Gheorghe Pelerinul

Sărbătorit în fiecare an pe 17 august, Sfântul Gheorghe Pelerinul s-a născut în anul 1846 în comuna Șugag, județul Alba. Avea doi frați, iar tatăl său, Ioan, era un țăran sărac, dar credincios. Gheorghe era un copil smerit, ascultător, cu dragoste de biserică și de Psaltire. În anul 1870 s-a căsătorit cu Pelaghia Todescu, „muncitoare agricolă, română ortodoxă” (așa cum scrie în Registrul Persoanelor decedate din Șugag). Sfântul Gheorghe Pelerinul a avut cinci copii, doi băieți și trei fete, unul dintre băieți murind de mic. Căutând liniștea, și-a făcut casa la 4 km în afara satului, iar noaptea se retrăgea la marginea pădurii și făcea sute de metanii. În casa sa se citea zilnic Psaltirea.

După 14 ani de viață familială, timp în care și-a îndeplinit cu credincioșie chemarea sa de tată și soț, primind consimțământul soției pleacă la Ierusalim împreună cu mai mulți consăteni. Luând cu sine *Evangelia* și *Psaltirea*, a mers pe jos până la Constanța, apoi cu vaporul până la Ierusalim. A rămas la Ierusalim 40 de zile, mergând la slujbele de la Sfântul Mormânt. Apoi a vizitat și alte locuri sfinte, în post și rugăciune neîncetată. Se întâlnește cu un pustnic sfânt de la Peștera Sfântului Xenofont care îi arată modul de viață pe care e chemat să îl urmeze. Aceste îi spune că va merge prin lume „pentru a redeștepta credința”, dar că înainte de începerea misiunii trebuie să petreacă 40 de zile în deșert în asceză totală, lucru pe care îl va face în pustia Egiptului de Sus. Uneori îl speria vrăjmașul cu năluciri de fiare și șerpi veninoși, alteori îl chinuia cu foamea, cu setea, cu arșița și cu țânțarii. Odată, diavolul i-a tot aruncat căciula de pe cap, vrând să-l pornească spre mânia, dar viteazul nevoitor a hotărât să o lase jos și a făgăduit lui Dumnezeu că, până la moarte, va umbla cu capul descoperit. Apoi diavolul i-a aruncat și bocancii, încât nu mai avea cu ce să se încălzească. Iar nebiruitul ostaș al lui Hristos a cerut de la Dumnezeu darul să umble toată viața sa desculț, atât vara, cât și iarna.

După cele 40 de zile s-a întors la pustnic, care i-a spus: „Pentru că ai biruit pe vrăjmașul în pustie și nu te-ai lăsat înșelat de cursele lui, iată ți-a dat Dumnezeu darul rugăciunii celei curate și putere asupra vrăjmașului. În toată viața ta nu vei mai fi biruit de diavolul și vei umbla până la moarte

desculț și cu capul descoperit, căci frigul, căldura și boala nu te vor vătăma”.

Din îndemnul unor călugări din Palestina merge să se închine și la Muntele Athos, unde rămâne 3 ani, apoi revine la Șugag. Acasă a stat doar o lună de zile. I-a mărturisit soției dorința de a-și închina viața lui Dumnezeu într-o slujire neobișnuită, iar soția a acceptat, deși nu îi era ușor să întrețină singură familia, dând dovadă de înțelegerere și de mare noblețe sufletească.

Așadar Pelerinul Gheorghe Lazăr începe să străbată satele din părțile Sibiului, Făgărașului și Brașovului umblând din sat în sat, din mănăstire în mănăstire, din biserică în biserică, rostind neîncetat rugăciunea lui Iisus și Psalmi, căci învățase Psaltirea pe de rost.

Auzind de mănăstirile de peste Carpați, ajunge în Moldova. Preotul de la Biserica Sf. Ioan Domnesc din Piatra Neamț îl lasă să locuiască în clopotniță și îi dă cheile de la biserică pentru a-și face rugăciunile de noapte. Aici rămâne peste 20 de ani, până la sfârșitul vieții. Nevoința lui cuprindea sărăcia, osteneala, nu vorbea niciodată de cele



lumești ci doar de cele duhovnicești și ținea cu statornicie rânduiala postului foarte aspru. Lunea, miercuri și vinerea nu mânca nimic, în restul zilelor mânca o dată pe zi legume, brânză și lapte iar în Postul mare în prima săptămână și

de la Florii la Paști nu mânca nimic. Noaptea dormea până la 3 ore, în rest se ruga.

Așa cum hotărâse în pustia Egiptului, toată viața a umblat cu capul descoperit și cu picioarele goale, vara și iarna. Există mărturii publicate în ziarele vremii sale, care arată minunarea oamenilor când vedeau cum zăpada și gheața i se topeau sub tălpi la slujba de Bobotează sau cum accepta iarna să intre în câte o brutărie să se încălzească și își puneă picioarele direct pe jar, fără să se ardă.

Și-a cunoscut dinainte ziua morții, spunând că va muri „când s-or tulbura popoarele”, că la moartea sa va fi sărbătoare și că în acea zi vor fi trase clopotele din țară. A murit în anul 1916, când România a intrat în război, de sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului.

Parohia Ortodoxă Română Sf. Nicolae, Offenbach

Backstrasse 16, 63069 Offenbach am Main, Mobil: +49 174 160 5808, E-Mail: rok103@aol.com

Când clopotarul bisericii Sfântul Ioan din Piatra Neamț s-a urcat grăbit să tragă clopotele pentru mobilizare generală, l-a găsit sus, în chilia sa, adormit în Domnul. La înmormântarea sa în cimitirul orașului Piatra Neamț au venit peste 50 de preoți, ierarhi, stareți, pustnici, călugări și zeci de mii de credincioși. Pe față avea același zâmbet duhovnicesc ca în toată viața.

În anul 1936, osemintele sale au fost dezgropate și mutate în osuarul mănăstirii Văratec, unde se găsesc și astăzi. Nevoitorul Gheorghe Lazăr a fost canonizat de către Sinodul Bisericii Ortodoxe Române în data de 5 octombrie 2017.

Omul de azi consideră sfințenia ceva dintr-un alt timp, care nu îl privește direct. De fapt, lucrarea sfințeniei este chemarea și scopul vieții

noastre, este cea care dă sens existenței noastre în această lume. După îndemnul Mântuitorului: "Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este" (Mt. 5,48), fiecare dintre noi este chemat să devină sfânt. Viața Sf. Gheorghe Pelerinul ne arată că se poate, acum și aici, pentru fiecare dintre noi, dacă vrem cu adevărat. Căci sfințenia este o alegere, anume aceea de a fi cu Dumnezeu, de a trăi cu și întru El. Pentru rugăciunile Sfântului Gheorghe Pelerinul, Doamne iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Recomandare de carte pe această temă:

"Sf. Gheorghe Pelerinul", de Ierom. Vasile Nica

"Moșul Gheorghe Lazăr-un sfânt al vremurilor noastre", de Arhim. Ioanichie Bălan

Sf. Cuv. Sebaldu din Nürnberg - sfânt ortodox german sărbătorit în luna august

Poate părea surprinzător că sărbătorim un sfânt german, dar explicația este simplă. Acest sfânt a trăit în secolul al VIII-lea, deci cu 2-300 de ani înainte de Schismă și, așa cum spunea Patriarhul Ecumenic, Sanctitatea Sa Bartolomeu, într-un interviu, înainte de Marea Schismă din 1054 toată Europa era ortodoxă.

Sfântul Sebaldu a fost un eremit (călugăr izolat de lume, cu o viață aspră) care și-a petrecut cea mai mare parte a vieții în pădurile din împrejurimile orașului Nürnberg. Pentru propovăduirea și minunile sale este considerat drept „apostolul” acestei metropole din nordul Bavariei. Locul nașterii nu este clar, după unele surse pare că s-a născut în Scoția sau Anglia, altele susțin însă că sfântul era fiu al regelui Danemarcei. Era înclinat către cele sfinte de mic copil.

Fiind căsătorit cu forța cu o fecioară aleasă de către părinți, el a fugit în noaptea nunții, trăind timp de 16 ani ca pustnic prin împrejurimi.

S-a dedicat ascezei, hotărându-se pentru viața de călugăr itinerant. Mai întâi, sfântul a propovăduit în nordul Italiei, în regiunea Lombardia, apoi a rămas o vreme într-un schit lângă Vicenza, unde oamenii se adunau să îi asculte învățăturile. Curând, sfântul a trecut Alpii în ținuturile

germanice. Aflându-se în apropierea orașului Regensburg, nu putea traversa Dunărea nicicum, și atunci și-a folosit cojocul ca pe o barcă. Apoi, după mai multe întâmplări miraculoase petrecute în oraș, a plecat și mai la nord, în ținutul Franconiei, stabilindu-se într-o pădure localizată în aria actuală a orașului Nürnberg. Acest loc, situat lângă pârâul Pegnitz, a păstrat multă vreme numele de Sebalduwald (Pădurea lui Sebaldu). Timp îndelungat, Sfântul Sebaldu a dus aici o viață retrasă, în asceză severă, rugăciune și priveghere. Localnicii îl vizitau pentru a-i asculta învățăturile sau spre a-i cere ajutorul.



*Bis. Sf. Sebaldu,
Nürnberg*

Racla cu moaștele sale este adăpostită de o mare biserică (luterană) din centrul orașului Nürnberg, care îi poartă numele și care a fost vreme de secole un mare centru de pelerinaj.

O frescă cu Sf. Sebaldu găsim și în catedrala românească

din Nürnberg.

(sursa: Sfântul Sebaldu, ocrotitorul orașului Nürnberg (+19 august 780) | Doxologia)

Alți sfinți români sărbătoriți în luna august:

5.08 -Sf. Cuvios Ioan Iacob de la Neamț	16.08 -Sf. Cuv. Iosif de la Văratec
7.08 -Sf. Cuvioasa Teodora de la Sihla	30.08 -Sf. Ierarh Varlaam, Mitrop. Moldovei
7.08 -Sf. Cuv. Pafnutie-Pârnu Zugravul	30.08 -Sf. Ioan de la Râșca și Secu, Ep. Romanului
16.08 -Sf. Martiri Brâncoveni	